

यथावाय्वादिरीशकृतत्वादविमाश्यएबंदुःखमपीत्याह वायुमित्यादिना ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उपस्थिताः सेविताः कालोमृत्युः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पथिमार्गे अन्यैरिवेहदारादिभिः संगतं ज्ञेयं ॥ ३९ ॥
स्थापयेद्विचारे इति शेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ एवमिष्टवियोगेशोको न कार्य इत्युक्त्वाऽमुत्र नरकपातभयादपिशोको न कार्य इत्याह नदृष्टपूर्वमित्यादिना आगमैकगम्यः परलोकः आगमे च युद्धे शत्रुघातिनां सनश्यती

वायुमाकाशमग्निचंद्रादित्यावहः क्षये ॥ ज्योतीं पिसरितः शैलान्कः करोति विभर्ति च ॥ ३३ ॥ शीतमुष्णं तथा वर्षकालेन परिवर्तते ॥ एवमेव मनुष्याणां सुख
दुःखेन रर्षभ ॥ ३४ ॥ नौषधानि नमंत्राश्च न होमान पुनर्जपाः ॥ त्रायं ते मृत्युनोपेतं जरया चापि मानवं ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ ॥ समे
त्य च व्यपेयातां तद्द्रुतसमागमः ॥ ३६ ॥ ये चैव पुरुषास्त्रीभिर्गीतवाद्यैरुपस्थिताः ॥ ये चानाथाः परान्नादाः कालस्तेषु समक्रियः ॥ ३७ ॥ मातापितृसहस्राणि
पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभूतानि कस्य ते कस्य वा वयं ॥ ३८ ॥ नैवास्य कश्चिद्भूतानां भवति कस्यचित् ॥ पथि संगतमेवेदं दारबंधुसुहृज्जनैः ॥ ३९ ॥
क्वासे क्वचगमिष्यामि को न्वहं किमिहा स्थितः ॥ कस्मात्किमनुशोचयमित्येवं स्थापयेन्मनः ॥ ४० ॥ अनित्ये प्रियसंवासे संसारे च क्व वदतौ ॥ पथि संगतमेवैतद्भा
तामातापितासखा ॥ ४१ ॥ नदृष्टपूर्वं प्रत्यक्षं परलोकं विदुर्बुधाः ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्य श्रद्धातव्यं बुभूषता ॥ ४२ ॥ कुर्वीत पितृदैवत्यं धर्म्याणि च समाचरेत् ॥
यजेच्च विद्वान्विधिवन्निवर्गं चाप्युपाचरेत् ॥ ४३ ॥ सन्निमज्जे जगदिदं गंभीरे कालसागरे ॥ जरा मृत्युमहाग्राहेन कश्चिदवबुध्यते ॥ ४४ ॥ आयुर्वेदमधीयानाः
केवलं सपरिग्रहाः ॥ दृश्यंते बहवो वैद्या व्याधिभिः समभिप्लुताः ॥ ४५ ॥ तेऽपि बन्तः कषायांश्च सर्पीषिविविधानि च ॥ न मृत्युमतिवर्तते वेला मि वमहोदधिः ॥ ४६ ॥
रसायनविदश्चैव सुप्रयुक्तरसायनाः ॥ दृश्यंते जरया भग्नान गाना गैरिवोत्तमैः ॥ ४७ ॥ तथैव तपसोपेताः स्वाध्यायाभ्यसने रताः ॥ दातारो यज्ञशीलाश्च न तरंति ज
रांतकौ ॥ ४८ ॥ न ह्यहानि निवर्तते न मासान पुनः समाः ॥ जातानां सर्वभूतानां न पक्षान पुनः क्षपाः ॥ ४९ ॥ सोयं विपुलमध्वानं कालेन ध्रुवमध्रुवः ॥ नरोऽवशः
समभ्येति सर्वभूतनिषेवितं ॥ ५० ॥ देहो वा जीवतोभ्येति जीवो वाभ्येति देहः ॥ पथि संगममभ्येति दारैरन्यैश्च बंधुभिः ॥ ५१ ॥ नायमत्यंतसंवासो लभ्यते जा
तुकेनचित् ॥ अपि स्वेन शरीरेण किमुतान्येन केनचित् ॥ ५२ ॥ क्वनुतेऽपि ताराजं क्वनुतेऽपि तामहाः ॥ न त्वं पश्यसि तानघ न त्वां पश्यंति ते नघ ॥ ५३ ॥

ति नदृष्टमतो दृश्ये वतेशोक इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ धर्म्याणि धर्मावहानि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नागाः गजाः उत्तमैर्बलिष्ठैः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अध्वानं संसारमार्गं अवश इति च्छेदः ॥ ५० ॥ अ
भ्येति आविर्भवति नित्यात्मपक्षे जीवादेहोत्पत्तिरनित्यात्मपक्षे देहाज्जीवोत्पत्तिर्भावतु सर्वथा दासदिसंममः पांथसंगमनुन्य एवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संवासः सहावस्थानं ॥ ५२ ॥ ५३ ॥